

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

K E N D E L S E

Afsagt den 26. november 2008 af Østre Landsrets 11. afdeling
(landsdommerne Karsten Bo Knudsen, Koch Clausen (kst.) og Thomas Trier Hansen
(kst.)).

11. afd. kæresag nr. B-530-08:

SONOFON A/S (tidligere DMT2 A/S)

(advokat Niels Christian Ellegaard)

mod

IFPI Danmark

(advokat Peter Schønning)

som mandatar for

1) Aller International A/S

2) ArtPeople A/S

3) Bellevue Entertainment A/S

4) Bonnier Amigo Music Denmark A/S

5) Circle Records A/S

6) COPE Records ApS

7) Crunchy Frog ApS

8) Da Capo Records

9) Egmont Serieforlaget A/S

10) EMI music Denmark A/S

11) Exlibris Music Gyldendal A/S

12) Flex Records ApS

13) Folkeskolens Musiklærerforenings Forlag

14) Forlaget GUF v/Jan Østergaard Nielsen

- 15) Kick Music A/S
 - 16) Lifted House ApS
 - 17) MBO Group A/S
 - 18) MUSIC for Dreams v/Kenneth Bager
 - 19) Now Music I/S
 - 20) OH Musik ApS
 - 21) Olga Musik ApS
 - 22) Playground Music Denmark A/S
 - 23) RecArt Music ApS
 - 24) Rigel ApS
 - 25) Sand ApS
 - 26) SonyBMG A/S
 - 27) Spin Entertainment ApS
 - 28) SteepleChase Productions ApS
 - 29) Sundance ApS
 - 30) TUBA Entertainment v/Jerry Ritz Blom
 - 31) Tutl
 - 32) Universal Music Group A/S
 - 33) Warner Music Denmark A/S
 - 34) Voices Music & Entertainment Denmark ApS
- og
- Foreningen af danske
Videogramdistributører
(advokat Peter Schønning)
- som mandatar for
- 35) Buena Vista A/S
 - 36) Nordisk Film Video A/S
 - 37) Paramount International
 - 38) SF Film A/S
 - 39) Sandrew Metronome Video Danmark A/S
 - 40) Scanbox Entertainment A/S
 - 41) Universal Pictures Denmark A/S
 - 42) Warner Bros. Entertainment
- og
- 43) Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag A/S

(advokat Peter Schønning)

og

44) JP/Politikens Hus A/S

(advokat Peter Schønning)

SONOFON A/S, der er fusioneret med DMT2 A/S med SONOFON A/S som fortsættende selskab, har kæret Fogedretten på Frederiksbergs kendelse af 29. januar 2008 (FS 14324/2007) med påstand om, at forbuddet og påbuddet ophæves.

De indkærede, IFPI Danmark som mandatar for Aller International A/S m.fl., Foreningen af Videogramdistributører som mandatar for Buena Vista A/S m.fl., Gyldendalske Boghandel Nordisk Forlag A/S og JP/Politikens Hus A/S, har påstået stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

Contest A/S afgav i et brev af 2. august 2006 underskrevet af selskabets administrerende direktør, Erik Testmann, følgende udtalelse til Johan Schlüter Advokatfirma I/S om mulighederne hos en internetudbyder (Internet Service Provider, forkortet ISP) for at blokere adgang til bestemte hjemmesider og kategorier:

”...

AntiPiratGruppen har rettet henvendelse til Contest A/S for at få en sagkyndig vurdering af muligheden for at lukke adgangen til en bestemt hjemmeside, samt hvordan dette rent praktisk foregår.

Ganske som det børnepornofilter, som visse seriøse ISP'er monterer for at hindre deres kunder at få adgang til denne kategori af hjemmesider, kan man blokere for andre sider og kategorier på flere forskellige måder.

Metode 1: Installation af hardware og software mellem ISP'ens internetforbindelse og deres kunders adgang.

Der findes mange forskellige typer værktøjer af denne karakter. Jeg vil i denne redegørelse koncentrere mig om et, jeg kender godt, nemlig Content Filtering fra det amerikanske firma Sonicwall.

Det er denne løsning vi selv anvender i samarbejde med Biblioteksstyrelsen og Atea på flere og flere biblioteker rundt om i landet for at forhindre brugerne her i at tilgå hjemmesider med pornografisk indhold.

Rent praktisk består løsningen af en eller flere enheder fra Sonicwall med forskellig kapacitet, men fælles for dem alle er, at man dels kan blokere adgang ud fra en lang række af kategorier, som pornografi, hackerområder, områder med rabiate politiske budskaber, narkotika og mange andre kategorier. Endvidere er er det muligt at blokere områder ud fra hjemmesidenavne og/eller IP-adresser.

Enheden stilles som et filter mellem ISP'ens kundeområde og deres forbindelse til Internettet. Som nævnt findes de i forskellige varianter og størrelser, men da de største af enhederne kan operere på højere hastigheder end de fleste ISP'er har til rådighed, er dette ikke et argument for ikke at anskaffe dem.

Denne løsning er helt klart den sikreste og nemmeste for ISP'en at anvende. Det er således muligt for ISP'en at blokere for adgangen til en bestemt hjemmeside for alle dets kunder, herunder adgangen til en hjemmeside som www.allofmp3.com.

Metode 2: Etablering af en såkaldt Proxy.

Det er muligt for en ISP'er at sørge for, at al trafik til WEB (såkaldt http og HTTPS) bliver kørt gennem en såkaldt proxyserver. Det betyder, at brugernes maskiner skal sættes op, således at al trafik til WEB skal foregå via en bestemt maskine eller maskiner hos ISP'en, såkaldte proxyservere. Disse proxyservere sørger for brugernes opslag til nettet og kan derfor sættes op, således at visse adresser ikke tillades.

Det er denne løsning, mange gange i kombination med metode 1, flere store virksomheder benytter sig af, men da det kræver kraftigt – og dermed dyrt udstyr – samtidigt med, at kunderne skal belemres med besværlige konfigurationer, er denne metode nok mindre interessant for ISP'er.

Metode 3: blokering på DNS-niveau.

DNS (Domain Name Services) er den mekanisme, der anvendes for at få oversat web-adresser til de entydige IP-adresser, som Internettet opererer med.

Mange ISP'er ... giver DNS-adgang til deres kunder, og det vil her være muligt at umuliggøre oversættelse af bestemte adresser til IP-adresser, alternativt at sende forespørgslen videre til en anden adresse end den tiltænkte, og her give brugeren en advarsel om, at han er ude i ulovligt ærinde. Denne løsning har dog den svaghed, at den IT-kyndige bruger kan tvinge en anden DNS-server ind i sit system, end den udbyderen tilbyder, og på denne måde alligevel få adgang til de uønskede sider.

Metode 4: blokering på IP-niveau.

Det er i moderne routere muligt at lægge filtre ind, der forhindrer adgang til visse sider, hvad enten det foregår via IP-adresser eller DNS-opslag. Sidstnævnte vil de fleste ISP'er dog sikkert vægre sig imod, idet DNS-opslag kan tage tid og dermed give uforholdsmæssig stor belastning på routeren. Man kan nemmere blokere mod bestemte IP-adresser, men det kræver, at routerne løbende bliver opdateret, idet især de uønskede områder på Internettet har det med at skifte IP-adresse fra tid til tid, ligesom den samme IP-adresse kan dække over både ønskede og uønskede sider.

Det vil dog i princippet være tilstrækkeligt for ISP'en at få oplyst navnet på en bestemt hjemmeside – og derfra den pågældende IP-adresse eller en bestemt IP-adresse og dermed blokere adgangen til denne.

Jeg synes lige, at jeg i denne forbindelse skylder at fortælle hvad en router er. En router er den enhed, der styrer trafikken fra ISP'ens netværk, og dermed brugerne hos ISP'en til og fra Internettet.

Oplysninger, en ISP har brug for, for at kunne foretage blokering

Såfremt en ISP skal kunne blokere en side, er den eneste oplysning den har behov for, navnet på den side eller det domæne, der skal blokeres. Dette gælder også, hvis der skal blokeres på IP-niveau, idet ISP'en ved såkaldte DNS-opslag selv kan få adgang til den til enhver tid gældende IP-adresse.

Konklusion

Som det fremgår ovenfor, er der således en lang række forskellige muligheder for en ISP til at blokere adgangen for sine kunder til en bestemt hjemmeside. Der er forskellige fordele og ulemper ved de enkelte metoder, men de giver alle mulighed for effektivt at lukke for adgangen til en enkelt hjemmeside.

...”

Contest A/S afgav i et brev af 24. januar 2008, ligeledes underskrevet af selskabets administrerende direktør, Erik Testmann, følgende udtalelse til Johan Schlüter Advokatfirma I/S om mulighederne for at blokere for adgang til sider fra www.thepiratebay.org:

”...

AntiPiratGruppen har rettet henvendelse til Contest A/S for at få en sagkyndig vurdering af muligheden for at lukke adgangen til ovenstående hjemmeside-materiale.

Jeg skal i den forbindelse henvise til mine skrivelser vedr. en tilsvarende sag af 2. august 2006 ...

I modsætning til ovennævnte sag, er der i denne sag ikke tale om, at der hentes materiale direkte fra www.thepiratebay.org, men at siden i stedet anvendes som en hjemmeside indeholdende links til materiale, der udbydes af andre brugere. Dette har dog ingen betydning, idet det stadig er den pågældende side, der er forbindelsen mellem brugerne og udbyderne af det materiale som siden tilbyder. Således vil trafik til og fra brugere af en bestemt internetudbyder stadig gå gennem udbyderens netværk.

Det vil således være muligt for internetudbydere at blokere for adgang til www.thepiratebay.org, ganske som i sagen omkring www.allofmp3.com.

Såfremt internetudbydere blokerer for adgang til hjemmesiden www.thepiratebay.org, vil også underliggende links refererende til eller via www.thepiratebay.org være utilgængelige for internetudbydernes kunder.
..."

Under forhandlingen for landsretten er der sket demonstration af hjemmesiden www.thepiratebay.org.

Forklaringer

Der er for landsretten afgivet forklaring af vidnerne Nikolai Kramer Pfeiffer og Henrik Lund Kramshøj og supplerende forklaring af vidnet Kristian Løkkegaard.

Nicolai Kramer Pfeiffer har forklaret, at han er afdelingschef i Telenord Danmark, som overtog Tele2 pr. 13. juni 2007. Han var fra 2002 ansat i Cybercity, der blev købt af Telenord i 2005. Efter allofmp3-sagen var der borgfred med rettighedshaverne forstået på den måde, at Telenord udeblev i sager af tilsvarende art. Nærværende sag løb af stabelen i efteråret 2007. De blev sent opmærksomme på, at de havde overtaget en sådan sag med overtagelsen af Tele2, og det blev deres egen husadvokat, der måtte tage sig af den i 1. instans. De anser sagen for principiel, og der er fælles fodslag herom i telekommunikationsindustrien.

Med hensyn til de forskellige metoder, der er nævnt i Contest A/S' brev af 2. august 2006, råder de ikke over filtreringshardware som nævnt i metode 1. Det vil være meget dyrt. Det er også et meget forsimplet setup, der er taget udgangspunkt i her. Biblioteker og lignende har én forbindelse ud mod internettet. Telenords kernenetværk er forbundet med redundans, dvs. at forbindelsen er dobbelt, sådan at hvis noget bryder ned, er det ikke det hele. En del af deres trafik går endvidere uden om det historiske knudepunkt i Lyngby, sådan at der er flere forbindelser ud. Netværkchefen har skønnet, at det ville koste 30-40 mio. kr. med en filterløsning. Metode 2, anvendelse af proxy-server, var effektiv før 2003, men kan ikke anvendes med de trafikmængder, der er på internettet i dag. Metode 3, DNS-spærring, er ikke noget, de selv bruger, men en facilitet, de har stillet til rådighed for Rigspolitiet i forbindelse med bekæmpelse af børneporno. Han kan ikke sige, hvor stort omfanget af

piratkopiering via internettet er, men han er overbevist om, at det er et stort problem for rettighedshaverne.

Efter forbudskendelserne i sagerne allofmp3, mp3sparks og nærværende sag har de etableret DNS-blokering af de pågældende hjemmesider. Der er ingen rettighedshavere, der efterfølgende har fremsat klager over, at de ikke har gjort, hvad de skulle i henhold til forbuddene. Hvis rettighedshaverne opnåede domme mod de pågældende hjemmesideindehavere, hvoraf fremgik, at indholdet af hjemmesiderne var retsstridigt, ville de godt på det grundlag hjælpe med at hindre adgangen til de pågældende sider. De vurderede, at Mp3sparks var en russisk hjemmeside, hvorigennem man kunne købe ophavsretligt beskyttet materiale, som de, der stod bag hjemmesiden, ikke havde rettighederne til. Det var ikke muligt at få lukket den pågældende hjemmeside i Rusland. Derimod er Sverige underlagt samme direktiver som Danmark, og derfor ville det i nærværende sag være mere oplagt at forfølge sin ret direkte over for kilden til den hævdede krænkelse.

Kristian Løkkegaard har supplerende forklaret, at www.thepiratebay.org ikke er den eneste hjemmeside af den pågældende karakter. Der findes en række forskellige, tilsvarende hjemmesider, www.thepiratebay.org er en af de største, muligvis den største. Det er en meget populær side i Danmark. Det er i dag højst 5 % af Dtecnets Software ApS' omsætning, der hidrører fra opgaver for advokatfirmaet Johan Schlüter. Selskabet har ikke længere lejemål hos advokatfirmaet. Selskabet udvikler applikationer, som afsøger nettet for ulovlig aktivitet. Der er nok ikke tale om software, der er relevant software for teleselskaberne i en sag som denne.

Henrik Lund Kramshøj har forklaret, at han ingen tilknytning har til nogen af sagens parter. Han er uddannet som datalog og cand. scient. Han driver eget firma som IT-sikkerhedskonsulent. En torrentfil er en lille datafil, som indeholder en beskrivelse af, hvordan man kan få fat på en fil, og en henvisning til en tracker. Den peger på en specifik fil. Hvis man downloader en torrentfil, får man ikke automatisk filen, der peges på; man skal først have en tracker, der så skal aktiviseres, eventuelt ved at dobbeltklikke på torrentfilen. Større internetudbydere vil ofte ikke have blot én central forbindelse til internettet. Filterboksene er blevet hurtigere, men bredden på bredbånd og hastigheden derpå vokser, og boksene er ikke længere altid store nok. Med hensyn til de metoder, der er nævnt i Contest A/S' brev af 2. august 2006 skal der ved anvendelse af metode 1 enten bruges mange bokse, hvis de placeres i nærheden af forbindelserne til kunderne, eller færre kæmpebokse,

hvis de skal placeres, hvor trafikken går ud mod internettet. Man vil som minimum skulle have to bokse for hver udgang for at sikre mod udfald. På et bibliotek sidder filteret ofte tæt på linjen ud af huset mod telefoncentralen. Der skal en væsentligt mindre boks til, og man vil måske ikke vægte sikkerheden så højt og blot nøjes med én boks. At enhederne kan operere på højere hastigheder end de fleste ISP'er har til rådighed, er ikke et rigtigt udsagn i dag. Boksene vil virke forsinkende og ved internettelefoni vil man således tabe ord eller lyde. Det forventes, at internetforbruget fordobles inden for nogle måneder, og at det bliver seks gange så stort inden 2012. En filterløsning for en ISP vil koste 100.000 kr. pr. boks at anskaffe, men det kan sagtens være 1 mio. kr. for at drive den. De tal skal så dubleres over hver forbindelse. Med hensyn til metode 2 vil en proxyserver kunne kikke på en liste over websites, man ikke vil besøge, og over indhold, man ikke ønsker, fx porno eller musik. En proxy har indblik i alle forhold i en http-forbindelse, men ikke i en https-forbindelse, hvilket er en sikker forbindelse. Skulle personerne bag www.thepiratebay.org vælge at kryptere trafikken, kunne det være gennem https. Installation af en proxyserver betyder i de fleste tilfælde, at trafikken skal en omvej, dvs. en forsinkelse. På ISP-niveau ville man nok skulle sætte proxyservere op 3-4 steder, og man ville nok dublere. En sådan løsning ville på det niveau koste et antal mio. kr. årligt. Med hensyn til metode 3, blokering på DNS-niveau, er det sådan, at hver ISP har sin egen navneservice, som det tilbydes kunderne at benytte. Man kan omgå en DNS-blokering, fx ved at have sin egen navneserver, og dermed nå frem til den hjemmeside, som ISP'en har blokeret. DNS-spærring hos udbyderen koster administration af en sortliste og vil nok udgøre nogle få mio. kr. om året. Metode 4 består i, at man lægger et antal ip-adresser ind på en liste, og dem kan man så ikke få forbindelse til. Der vil være behov for at opdatere listen, fordi det er meget nemt at skifte IP-adresse. Nogle skifter mange gange om dagen. Der kan ligge flere websites på samme ip-adresse, hvilket fx ses hos de såkaldte webhoteller. Hvis man blokerer på ip-niveau, vil man blokere alle disse websites. Forskellen på metode 1 og metode 4 er, at man ved metode 1 kikker "inde i kuverten", mens det med metode 4 kun er adressen på "ydresiden", der kontrolleres. Metode 4 vil formentlig ikke give forsinkelser, da den er en meget mere simpel filterfunktion. Man ville i nogen grad kunne automatisere processen. Det er svært at komme med andre løsninger end de 4 nævnte. DNS-metoden er den letteste af de 4 metoder at anvende set fra internetudbydernes side.

Procedure

Kærende har erklæret, at landsretten kan lægge til grund for kæresagens behandling, at kærendes transmission i sit telenetværk af ophavsretligt beskyttede værker på vegne af sine abonnenter kan udgøre en krænkelse af indkæredes ophavsrettigheder, jf. ophavsretslovens § 2 og særligt undtagelsen i § 11 a, der implementerer artikel 8, stk. 3, i infosoc-direktivet.

Kærende har til støtte for sin påstand i det væsentlige procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument af 29. oktober 2008, hvori er gjort gældende,

- at det er ubestridt fra indkæredes side, at transmission af torrent-filer ikke indebærer transmission af ophavsretligt beskyttede værker,
- at kærendes transmission af filer til og fra hjemmesiden ikke indebærer midlertidig eksemplar fremstilling af musikværker, jf. ophavsretslovens § 11 a, idet der ikke sker transmission af ophavsretligt beskyttede værker i kærendes netværk i forbindelse med hjemmesiden,
- at fogedrettens kendelse dermed er truffet ud fra en faktisk vildfarelse, hvilket medfører, at fogedrettens vurdering af sagen bliver fejlagtig,
- at forbuddet og påbuddet ikke er formuleret med den fornødne klarhed i forhold til hvilke handlinger, der er forbudt henholdsvis påbudt,
- at kærende dermed ikke kan vurdere med sikkerhed, hvornår man har opfyldt forbuddet henholdsvis påbuddet,
- at overtrædelse af forbuddet eller påbuddet er undergivet strafansvar, hvorfor forbuddet og påbuddet skal være formuleret med samme klarhed som en strafbelagt lovbestemmelse,
- at ordene ”medvirke til” ikke med den fornødne klarhed beskriver de bestemte handlinger, som kærende ikke må foretage. Medvirken er et juridisk begreb, som knytter sig til en andens handlinger, ikke til den medvirkendes egne handlinger,
- at et forbud skal indeholde de udsagnsord, som beskriver de handlinger, som kærende ikke må foretage,
- at forbuddet ikke indholdsmæssigt er udtryk for en undladelsespligt, men derimod indholdsmæssigt er udtryk for en handlepligt, idet kærende alene kan efterleve forbuddet ved at foretage en lang række aktive handlinger,
- at forbuddet dermed strider mod princippet om, at et fogedforbud altovervejende skal være en undladelsespligt,
- at påbuddet går videre end hjemlet i retsplejelovens § 641, stk. 2,

- idet påbuddet indeholder en pligt for kærende til at opnå et nærmere anført resultat, og
 - idet påbuddet ikke er begrænset til at ”foretage enkeltstående handlinger for at sikre den ved forbuddet pålagte undersøgelsespligt”, jf. § 641, stk. 2,
- at påbuddet ikke indeholder den fornødne objektive beskrivelse af de handlinger, som kærende skal foretage,
- at forbuddet og påbuddet er åbenbart disproportional, jf. retsplejelovens § 643, stk. 2, idet
- indehaveren og personerne bag hjemmesiden er identificeret og etableret/domicileret inden for EU.
 - de materielle regler for ophavsret, jf. infosec-direktivet, er harmoniseret. Retten kan derfor lægge til grund, at de af nærværende sag omfattede rettighedshaveres rettigheder er beskyttet i Sverige på mindst samme niveau som i Danmark,
 - indkærede ikke har anlagt sag mod personerne bag hjemmesiden i Sverige, uanset dette er muligt,
 - indkærede ikke har anlagt sag mod personerne bag hjemmesiden i Danmark, uanset dette er muligt,
 - usikkerheden om, hvorvidt aktiviteterne på hjemmesiden er ulovlige, skal tillægges betydning for vurderingen af proportionaliteten,
 - spørgsmålet om lovligheden af www.thepiratebay.org bør vurderes under en sag, hvor www.thepiratebay.org er part, i hvert fald hvor indehaveren af hjemmesiden er identificeret og domicileret inden for EU,
 - at forbuddet og påbuddet er så uklare, at det ikke er muligt med sikkerhed at fastslå, hvilke omkostninger kærende vil blive påført til opfyldelsen af sin undladelsespligt og sin handlepligt, og hvilke andre konsekvenser fogedrettens kendelse vil få for kærende. Fogedretten har derfor ikke kunnet lade de mulige følger af forbuddet og påbuddet indgå i sin proportionalitetsvurdering,
- at infosec-direktivet og retshåndhævelsesdirektivet ikke er direkte anvendelige over for kærende og alene har betydning under nærværende sag som fortolkningsbidrag,
- at der gælder et almindeligt EU-retligt princip om proportionalitet,
- at infosec-direktivets artikel 8, stk. 3, indeholder et krav om en proportionalitetsafvejning mellem rettighedshaverens interesser og teleselskabets interesser,
- at det forhold, at der i medfør af infosec-direktivet er pligt for medlemsstaterne til at træffe effektive foranstaltninger, i givet fald medfører, at det er op til de nationale

domstole at vælge konkrete foranstaltninger, som på den ene side er effektive, og på den anden side er proportionale,

at ønsket om at opnå et ”effektivt” forbud ikke kan føre til, at forbuddet/påbuddet kan formuleres ukart – effektiviteten må i stedet opnås ved at fastsætte proportionale konkrete undladelsespligter inden for rammerne af national ret, og

at retsplejelovens § 643, stk. 2, skal fortolkes i lyset heraf, jf. bl.a. UfR 2006.1474 H.

Indkærede har i det væsentlige procederet som for fogedretten. Indkærede har herudover navnlig anført, at fogedrettens kendelse ikke er truffet ud fra en faktisk vildfarelse. Forbuddet er formuleret med tilstrækkelig klarhed. Påbuddet går ikke længere end hjemlet i retsplejelovens § 641, stk. 2. En tilsvarende formulering af forbuddet og påbuddet er lagt til grund i andre tilsvarende sager. Den tekniske forskel på strukturen af hjemmesiden, som nærværende sag omhandler, og strukturen af hjemmesiderne i tidligere afgjorte sager ændrer ikke på, hvordan forbuddet skal formuleres. Kærende er nærmest til at afgøre, hvilken foranstaltning der bedst og mest effektivt kan anvendes på kærendes netværk. Blokering på DNS-niveau er som udgangspunkt tilstrækkelig effektiv. Det følger af fast praksis, at indkærede ikke kan henvises til at gøre sine rettigheder gældende over for indehaverne af hjemmesiden. Skulle indkærede anlægge sag imod indehaverne af hjemmesiden i udlandet, ville dette medføre en væsentlig forlængelse af sagsbehandlingstiden, ligesom det ville forøge omfanget af krænkelser af indkæredes og indkæredes medlemmers rettigheder. Det følger af infosoc-direktivets artikel 8(3), at rettighedshaverne i sager af denne karakter skal kunne få nedlagt fogedforbud og således ikke skal være henvist til først at anvende lovens almindelige regler om straf og erstatning. Efter en proportionalitetsafvejning i henhold til retsplejelovens § 643, stk. 2, er forbuddet nedlagt med rette. Spørgsmålet om eventuelt administrativt arbejde fra kærendes side ved efterlevelse af forbuddet er ikke til hinder for nedlæggelse af forbuddet, jf. Højesterets kendelse refereret i UfR 2006.1474 H. Den investering og det besvær, som kærende pålægges i forbindelse med forbuddet, er beskeden.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter demonstrationen for landsretten af den i sagen omhandlede hjemmeside, www.thepiratebay.org, sammenholdt med Contest A/S' udtalelse af 24. januar 2008 lægger landsretten til grund, at kærende ved at give sine kunder adgang til den nævnte hjemmeside medvirker til eksemplar fremstilling og tilgængeliggørelse af værker for almenheden, som

de indkærede har eneret til at råde over, jf. ophavsretslovens § 2. Da rettighedshaverne ikke har givet samtykke hertil, findes betingelserne i retsplejelovens § 642, nr. 1 og 2, at være opfyldt.

Henset til oplysningerne om omfanget af piratkopiering via internettet findes formålet at ville forspildes, såfremt de indkærede henvises til at gøre deres ret gældende ved almindelig rettergang, jf. retsplejelovens § 642, nr. 3. Dette gælder, uanset at personerne bag www.thepiratebay.org ifølge det oplyste er identificerede og hjemmehørende i Sverige. Lovens almindelige regler om straf og erstatning skønnes ikke at yde de indkærede tilstrækkeligt værn, jf. retsplejelovens § 643, stk. 1.

Henset til oplysningerne om effekten af den af kærende etablerede DNS-spærring og manglende oplysninger fra kærende om udgifterne til administrationen heraf findes et forbud over for kærende ikke at stride mod kravet om proportionalitet, jf. retsplejelovens § 643, stk. 2.

Da formuleringerne af forbuddet og påbuddet efter det for landsretten fremkomne findes tilstrækkeligt klare og bestemte, stadfæster landsretten fogedrettens kendelse.

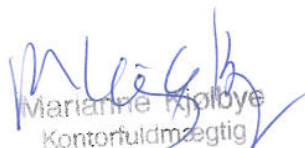
T h i b e s t e m m e s :

Fogedrettens kendelse stadfæstes.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsrets kontor, den 26 NOV. 2008

P.j.v.

Marianne Kjølbye
Kontorfuldmægtig